

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/13/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615200123
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5615200123.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Zuzanou Bajlovou v právnej veci navrhovateľa: R.. V. O., I.. XX. XX. XXXX, bytom X. X. XX, štátny občan SR, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, za účasti Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, t a k t o

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a .

Súd p r i z n á v a odporcovi náhradu trov konania vo výške 12,70 eur, ktoré je navrhovateľ p o v i n n ý zaplatiť odporcovi do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhovom podaným na tunajší súd dňa 09. 01. 2015 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu 17.500 eur a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že obecné zastupiteľstvo Obce Demänovská Dolina uznesením č. 25/2014 zo dňa 24. 02. 2014 vyhlásilo na deň 21. 03. 2014 voľby hlavného kontrolóra, ktorej voľby sa ako uchádzač chcel zúčastniť. Ako uchádzač bol povinný predložiť výpis z registra trestov. Vo výpise zo dňa 03. 03. 2014 zistil, že tam má uvedený jeden záznam, a to trestný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 28. 11. 2012 sp. zn. 1T/132/2012. Peňažný trest vo výške 400 eur zaplatil 02. 04. 2013, čím došlo zo zákona k zahladeniu jeho odsúdenia, uvedený záznam o odsúdení tam už podľa zákona uvedený byť nemal. Súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni, bol povinný bezodkladne zaslať do registra trestov písomné oznámenie všetkých údajov týkajúcich sa dodatočných zmien právoplatného odsúdenia vo výroku o vine, treste, vo výroku o ochrannom opatrení alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia. Okresný súd Liptovský Mikuláš tak urobil až takmer po roku. V dôsledku tohto nesprávneho úradného postupu a nečinnosti súdu bola mu spôsobená vážna ujma v podobe nemožnosti uchádzať sa v obci o volenú funkciu hlavného kontrolóra, čím mu bolo zároveň odňaté jeho ústavné právo na prístup k voleným funkciám, ktoré je zakotvené v Článku 30 ods. 4 Ústavy SR. Zo strany Okresného súdu Liptovský Mikuláš mu bola neoprávneným zásahom spôsobená vážna nemajetková ujma na občianskej cti a dôstojnosti, dobrom mene, ako aj súkromí, čím došlo v značnej miere k zníženiu jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti. V Obci Demänovská Dolina je verejne známou a verejne činnou osobou. V minulosti vykonával funkciu starostu. Nenapraviteľným spôsobom utrpelo jeho vlastné postavenie v rodine a došlo k diskreditácii jeho osoby v očiach jeho priateľov a obchodných partnerov. Mal legitímny dôvod sa domnievať, že i na jeho minulé skutky ako otca rodiny, občana, podnikateľa, či starostu obce bude nazerané cez negatívny obraz, ktorý v očiach, nielen verejnosti, ale i jeho vlastnej rodiny a priateľov vytvoril nesprávny úradný postup Okresného súdu Liptovský Mikuláš. Má za to, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením, preto sa domáha nemajetkovej ujmy v peniazoch. Prostredníctvom súdneho konania si teda uplatňuje nárok na peňažné zadostučinenie, ktorým sa sleduje primerané a zodpovedajúce vyváženie a zmiernenie vzniknutej nemajetkovej ujmy jeho osobnosti. Okresný súd Liptovský Mikuláš

nesprávnym úradným postupom vo veľkej miere poškodil jeho mravný profil na ktorý, ako na mravný profil otca, podnikateľa, verejne činnej osobe, hľadá spoločnosť ďaleko pozornejšie a excesy odcudzuje ďaleko prísnejšie.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že odporca predkladaním rôznych pamfletov pokračuje v diskreditácii jeho osoby, uvádza nepravdivé údaje o jeho osobe a jeho podnikaní a do týchto pamfletov zahŕňa aj rodinu, ktorá s tým nemá nič spoločné. Predsedníčka Okresného súdu Liptovský Mikuláš vybavila jeho sťažnosť ako opodstatnenú tým, že dňa 04. 03. 2014 bolo registru trestov zaslané oznámenie o úhrade peňažného trestu. V okrese Liptovský Mikuláš žije a tvorí roky, bol zbavený funkcie starostu na základe podvodného rozhodnutia, doposiaľ oficiálne mu trestný rozkaz do dnešného dňa doručený nebol. Predkladanie listinných dôkazov zo strany odporcu ho oprávňuje domáhať sa nahradenia nemajetkovej ujmy.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu, ako aj vo svojom prednese na pojednávaní žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že z listu predsedníčky Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 06. 03. 2014 Spr. 399/2014-3 nevyplýva, že by bolo vyhovené sťažnosti navrhovateľa. Medzi zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu patrí: nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi namietaným nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Uvedené podmienky musia byť splnené kumulatívne. Odporca dôsledne namieta absenciu príčinnej súvislosti medzi tvrdeným nesprávnym postupom a popísanou (prípadnou) nemajetkovou ujmu. Aj keby súd zaslal registru trestov oznámenie o vykonaní trestu oneskorene, záznam v registri trestov o tom, že navrhovateľ bol právoplatne odsúdený v trestnom konaní a že mu bol uložený trest, by bol stále pravdivý. Pokiaľ by s takýmto pravdivým záznamom mal byť spojený nárok navrhovateľa na náhradu škody od štátu, dochádzalo by k absurdnej situácii, kedy z protiprávnej činnosti navrhovateľa malo v konečnom dôsledku vzniknúť právo. Navrhovateľ bol v minulosti starostom Obce Demänovská Dolina, ktorá funkcia zanikla právoplatným odsúdením v trestnom konaní na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/123/2012 (za trestný čin krádež). Fakticky totožný dôvod zániku funkcie upravuje zákon aj v prípade hlavného kontrolóra obce. Podľa odporcu pokiaľ je dôvodom zániku funkcie právoplatné odsúdenie, uvedené zároveň vylučuje možnosť ďalšieho uchádzania sa o takúto funkciu. Tieto popísané skutočnosti dávajú potom uplatnenému nároku podľa odporcu charakter rozporný s dobrými mravmi, aj keď by bol formálne takýto nárok inak dôvodný. Podľa obchodného registra je navrhovateľ konateľ spoločnosti NEW MEDIA ART, s.r.o. so sídlom Demänovská Dolina 89, podniká ako fyzická osoba na základe živnostenského oprávnenia, uvedených činností by sa ako prípadný hlavný kontrolór musel vzdať, hoci Obec Demänovská Dolina ponúka iba 1/3 pracovný úväzok na túto funkciu. Zo zápisnice z obecného zastupiteľstva vyplýva, že navrhovateľ vystupoval ako osoba, ktorá komplikovala činnosť obecného zastupiteľstva a že obecné zastupiteľstvo nemalo k jeho činnosti pozitívny pohľad. V takejto situácii a po jeho právoplatnom odsúdení sa odporcovi vonkoncom nejaví ako pravdepodobný jeho úspech v hlasovaní o voľbe hlavného kontrolóra. Navrhovateľ bol právoplatne odsúdený za trestný čin a táto skutočnosť bola všeobecne známa. Odporca jednoduchým vyhľadávaním na internete zistil, že odsúdenie súvisiace so skončením funkcie bolo predmetom výraznej medializácie. Výpis z registra trestov je naopak listinou verejne nedostupnou a preto s nezapísaním zahľadania odsúdenia do registra trestov nie je možné spájať ujmu tak, ako to popísal navrhovateľ v žalobe. Naopak sa javí, že navrhovateľ si zamieňa difamáciu spôsobenú odsúdením (ako legálny dôsledok a súčasne cieľ odsúdenia) s údajnou ujmu spôsobenou na verejnosti nevymazaním záznamu z registra trestov po vykonaní trestu. Pokiaľ sa týka náhrady nemajetkovej ujmy, túto možno priznať vo forme peňažného plnenia len za tých podmienok, že samostatné konštatovanie porušenie práva nie je dostatočným zadosťučinením.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš žiadal návrh zamietnuť. Uviedol, že nebol preukázaný kauzálny nexus. Súd nemohol konať pre prebiehajúce konanie o riadnom a mimoriadnom opravnom prostriedku bezodkladne, ako to požaduje § 7 Zákona o registri trestov. Právny poriadok Slovenskej republiky nestanovuje lehotu na takýto postup súdu. Má za to, že neboli splnené procesné, ani hmotnoprávne podmienky na uplatnenie nároku s poukazom na § 9 ods. 2 Zákona 514/2003 Z. z..

Súd vo veci ďalej vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín založených v spise, a to so žiadosťou poškodeného o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 21. 03. 2014 (č.l. 9 spisu), s oznámením o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 12. 09. 2014 (č. l. 8 spisu), s odpoveďou predsedníčky Okresného súdu Liptovský Mikuláš na sťažnosť na postup súdu zo dňa 06. 03. 2014 (č. l. 13 spisu), s oznámením Obce Demänovská Dolina o nesplnení predpokladov

ustanovených zákonom na výkon funkcie hlavného kontrolóra Obce Demänovská Dolina (č. I. 11 spisu), s uzneseniami obecného zastupiteľstva Obce Demänovská Dolina č. 36/2014, 23/2014, 25/2014 a zápisnicou zo zasadnutia obecného zastupiteľstva konaného dňa 25. 04. 2013 (č. I. 44 a nasl. spisu) a s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu 1T/132/2012.

Zhodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd zistil tento skutkový i právny stav:

Okresný súd Liptovský Mikuláš dňa 28. 11. 2012 pod č. k. 1T/132/2012-97 vydal trestný rozkaz, ktorým navrhovateľa uznal vinným, že dňa 22. 03. 2012 prikázal V. O., E. Q., G. K. F. L. B., aby na jeho pozemku pri rekreačnej chate Zuzana č. 269 v Demänovskej Doline, okres Liptovský Mikuláš, k. ú. Obce X. X., ktorý má v prenájme na vlastnom pozemku KN C parcele č. 287/4, KN E parcele 2427/2m vypíli dva kusy smreka, pričom následne bolo drevo popílené na klátky a uložené v kôlni za chatou, čím Pozemkovému spoločenstvu Nižná Hora Pavlova Ves so sídlom Pavlova Ves okres Liptovský Mikuláš, IČO: 320386 spôsobili škodu vo výške 207 eur, čím spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 400 eur podľa § 212 ods. 1, 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j), § 56 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere jeden mesiac. Zároveň súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obvinenému povinnosť nahradiť Pozemkovému spoločenstvu Nižná Hora Pavlova Ves so sídlom Pavlova Ves, okres Liptovský Mikuláš, IČO: 320386 škodu vo výške 141,50 eur. Uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 22. 12. 2012. Podaním doručeným tunajšiemu súdu 17. 04. 2013 podal navrhovateľ odpor proti vyššie uvedenému trestnému rozkazu. Zo záznamu o zložení zo dňa 02. 04. 2013 (č. I. 119 pripojeného trestného spisu) mal súd preukázané, že navrhovateľ uhradil peňažný trest vo výške 400 eur. Po vykonanom dokazovaní - výsluchu pracovníčky Slovenskej pošty Liptovský Mikuláš Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č. k. 1T/132/2012-142 zo dňa 05. 06. 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 17. 07. 2013, podľa § 355 ods. 5 Trestného poriadku odmietol odpor obvineného R.. V. O. proti trestnému rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/132/2012 zo dňa 28. 11. 2012. Na sťažnosť odsúdeného Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 2Tos/58/2013-161 zo dňa 17. 07. 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 17. 07. 2013, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného R.. V. O. zamietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 3Tdo/61/2013-192 zo dňa 20. 11. 2013 podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolanie obvineného R.. V. O. odmietol.

Obecné zastupiteľstvo Obce Demänovská Dolina uznesením č. 25/2014 vyhlásilo nové voľby na funkciu hlavného kontrolóra Obce Demänovská Dolina v súlade s ustanovením § 18a ods. 4 Zákona 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a deň konania voľby hlavného kontrolóra vyhlásil na 21. 03. 2014 spôsobom uvedeným v ustanovení § 18a ods. 3 Zákona 369/1990 Zb. o obecnom zriadení formou tajného hlasovania. Listom zo dňa 17. 03. 2014 Obec Demänovská Dolina oznámila navrhovateľovi, že nespĺňa predpoklady ustanovené zákonom s poukazom na uznesenie Obec Demänovská Dolina na výkon funkcie hlavného kontrolóra Obce Demänovská Dolina, nakoľko v zmysle ustanovenia § 18a ods. 2 posledná veta súčasťou prihlášky je aj výpis z registra trestov nie starší ako tri mesiace, doklad o vzdelaní a s poukazom na uznesenie č. 25/2014 zo dňa 24. 02. 2014 článok III, pričom obálka navrhovateľa riadne uzatvorená a označená v deň otvárania obálok obsahovala výpis z registra trestov zo dňa 03. 03. 2014, na základe ktorého je zrejماً skutočnosť, že nespĺňa predpoklady výkonu práce vo verejnom záujme a to bezúhonnosť v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 písm. b) Zákona 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme v platnom znení, keď bol na základe Trestného rozkazu zo dňa 28. 11. 2012 odsúdený pre spáchanie trestného činu podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, ktorý nadobudol právoplatnosť 22. 12. 2012. V uvedenom liste sa zároveň konštatuje, že pokiaľ navrhovateľ súčasne s vyššie uvedeným výpisom z registra trestov zo dňa 03. 03. 2014 predložil sťažnosť na postup súdu adresovaný JUDr. Ivete Žiškovéj, napriek tejto skutočnosti nie je možné na základe predložených písomností preukázateľne konštatovať, že splnil základný predpoklad na výkon práce vo verejnom záujme tak, ako to vyžaduje znenie ustanovenia § 3 ods. 1 písm. b) Zákona 552/2003 Z. z., keď splnenie si uloženého peňažného trestu v zmysle výpisu z registra trestov zo dňa 03. 03. 2014 nijakým relevantným spôsobom nepreukázal.

Predseda Okresného súdu Liptovský Mikuláš v odpovedi na sťažnosť postup súdu vedený pod Spr. 399/14-3 zo dňa 06. 03. 2014 sťažovateľovi (navrhovateľovi) oznámila, že dôvodom, pre ktorý nebolo zaslané oznámenie registru trestov o úhrade peňažného trestu ihneď po jeho zaplatení, bolo prebiehajúce odvolacie a následne dovolacie konanie. Dovtedy, kým v trestnej veci nebola s konečnou

platnosťou vyriešená otázka viny, neohlo dôjsť ani k vykonaniu peňažného trestu s následkom jeho zahladenie. Potom, ako rozhodol vo veci Najvyšší súd SR, boli v lehotách primeraných zaťažnosti tunajšieho súdu, vykonávané úkony v porozsudkovej agende, v rámci čoho bolo zaslané registru trestov aj oznámenie o tom, že uhradil peňažný trest.

Žiadosťou zo dňa 21. 03. 2014 navrhovateľ požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 Zákona 514/2003 Z. z.. Listom zo dňa 12. 09. 2014 oznámil odporca, že žiadosť bola predbežne prerokovaná, pričom nebolo preukázané splnenie zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej výkonom verejnej moci a preto Ministerstvo spravodlivosti SR posúdilo predmetnú žiadosť ako nedôvodnú.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Ako vyplýva z citovaného § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, keď za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkony alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci, pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci než rozhodovacou - nesprávnym úradným postupom je tak činnosť spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené zákonné ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu t.j. bez ohľadu na zavinenie, ktorá predpokladá splnenie súčasne troch podmienok:

1./ nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, 2./ vznik škody poškodenému, 3./ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Podanou žalobou sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu nemajetkovú ujmu vo výške 17.500 eur v zmysle Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že navrhovateľ listom zo dňa 21. 03. 2014 požiadal odporcu o prerokovanie nároku na náhradu škody, čím bola splnená podmienka uvedená v § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z.. Pasívne vecne legitimovaným je odporca, nakoľko navrhovateľ sa podanou žalobou domáhal náhrady nemajetkovej ujmy za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Liptovský Mikuláš.

Po vykonanom dokazovaní súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal naplnenie znaku zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu. Zodpovednosť štátu za škodu vzniká tým, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu vznikla skutočná škoda, pričom medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody musí byť príčinná súvislosť. Podľa navrhovateľa k nesprávnemu úradnému postupom malo dôjsť tým, že súd bezodkladne nezaslal registru trestov písomného oznámenie o zaplatení peňažného trestu, v dôsledku čoho sa nemohol uchádzať o volenú funkciu hlavného kontrolóra Obce Demänovská Dolina. Nesprávnym úradným postupom môže byť akákoľvek činnosť súdu spojená s výkonom právomoci, v súvislosti s ktorou dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnym poriadkom. Jedným z takýchto pravidiel sú aj zákonné lehoty na postup a rozhodnutie súdu. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty však automaticky nemožno vyhodnotiť ako porušenie práva účastníka konania na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Rozhodnutie po zákonnej lehote nemožno vnímať oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne nemajú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. Tak, ako konštatovala predsedníčka Okresného súdu Liptovský Mikuláš pri vybavení sťažnosti navrhovateľa, z ktorého výsledku vybavenia sťažnosti na prieťahy v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. súd pri rozhodovaní vychádza, dôvodom, pre ktorý nebolo zaslané oznámenie registru trestov o úhrade peňažného trestu ihneď po jeho zaplatení, bolo prebiehajúce odvolacie a následne dovolacie konanie. Dovtedy, kým v trestnej veci navrhovateľa nebola s konečnou platnosťou vyriešená otázka viny, nemohlo dôjsť ani k vykonaniu peňažného trestu s následkom jeho zahladenia. Súd dáva do pozornosti, že dôvodom, pre ktorý Obec Demänovská Dolina navrhovateľa nezaradila medzi kandidátov na funkciu hlavného kontrolóra Obce Demänovská Dolina, bolo to, že zahladenie odsúdenia navrhovateľ nepreukázal relevantným spôsobom, keďže spolu s výpisom z registra trestov zo dňa 03. 03. 2014 predložil len sťažnosť na postup súdu adresovaný predsedníčke Okresného súdu Liptovský Mikuláš. Nakoľko nebol preukázaný základný predpoklad vzniku škody a to navrhovateľom tvrdený nesprávny úradný postup súdu v príčinnej súvislosti s nemožnosťou uchádzať sa o volenú funkciu, nebolo potrebné skúmať existenciu ďalších predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle žaloby navrhovateľa.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že odporcovi ako úspešnému účastníkovi priznal náhradu trov konania vo výške 12,70 eur titulom cestovných nákladov za účasť na pojednávaní dňa 04. 09. 2015, ktoré súd uložil navrhovateľovi zaplatiť odporcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.